

PRVO POGLAVLJE

Nijedna pahulja u lavini nikad se nije osjećala odgovornom

Većina ljudi je netko drugi. Njihova mišljenja tuđa su mišljenja, njihovi su životi mimikrija, njihove strasti citati.

Oscar Wilde

Sadržaj knjige:

- Nijedna pahulja u lavini nikad se nije osjećala odgovornom
- Iza zastora
- Downloadanje stvarnosti
- Prošlost i budućnost na DVD-u
- Doktore, izliječi svoj kompjutorski virus
- Božji program
- Staro doba, novo doba - ista priča
- Drukčiji pogled na 'društvo'
- Sve su to obična sranja
- Odlogiranje
- Ljudska DNK je biološki internet, kažu ruski znanstvenici
- Gmazovska veza je glupost, ha?

Godine 1990. svjesno sam se upustio u nevjerojatnu avanturu otkrivanja samoga sebe. Nisam imao pojma kamo će me to odvesti, ali svejedno sam krenuo. Bilo mi je svega dosta. Ovaj 'svijet' mi se uvijek činio besmislenim: ne-pravde, gluposti, način na koji sustav pretvara ljude u ništa više od strojeva koji rade u ciklusu uvijek istih iskustava i ponašanja koje komično nazivaju 'život'. Mi ne živimo život - život živi nas.

Izuzeci postoje, i mnogi od njih će pročitati ovu knjigu, ali većini ljudi drugi govore što da misle, kuda da idu, što da rade i kako da to rade. Mislite da nije tako? Pa, odakle dobivate vaše 'informacije' koje vas navode na zaključke o sebi i svijetu? Tko odlučuje u koje vrijeme ćete se ustati svakog radnog dana? Tko odlučuje kamo ćete ići i što ćete raditi kad tamo dođete? Tko odlučuje kako ćete to raditi? Ako ste kao golema većina ljudi koji trenutno prebivaju u ovom svijetu snova, te odluke uopće ne donosite vi; njih vam nameće 'sustav', paukova mreža kontrole koja diktira svoju volju vašem 'životu'.

Svoje 'informacije' primete od medija glavne struje koji vam prodaju sva-kodnevnne laži na temelju kojih odlučujete što ćete misliti i vjerovati. Morate se probuditi u određeno vrijeme jer se morate pojaviti na poslu i ne smijete kasniti. Idete tamo gdje vas šalju vaši šefovi i radite ono što vam kažu. Ako se pobunite dobit ćete otkaz, a ako ne dobivate plaću ne možete si priuštiti dom ili dovoljne količine hrane. I ne radi se samo o vama. Što je s vašom obitelji i drugima koji ovise o vama? Ako ne služite sustavu, kakve će posljedice oni trpjeti? Kako biste namirili sve te očite potrebe i izvršili svoje odgovornosti morate provesti svaki dan udovoljavajući drugima. Sa svoje strane, šefovi također robovski pokorno slušaju naredbe onih koji kontroliraju njih, i ni oni se ne usuđuju istupiti iz linije. I šefovi imaju šefove.

Uzmimo za primjer farmera koji hranom opskrbljuje supermarkete; on zapovijeda svojim radnicima na farmi, i ako oni ne rade ono što im kaže, naju-rit će ih. Ali i on mora raditi sve što mu naloži supermarket, ili će izgubiti ugovor i može ostati bez posla. Na sljedećoj razini, oni koji vode supermar-ket moraju odgovarati svojim dioničarima, među kojima su također ljudi koji služe svojim šefovima, i šefovi koji služe svojim šefovima. I tako se vrti taj krug ovisnosti i nametanja volje. Nečiji rob nekom je gospodar; nečija ovca nekome je pastir. Svijet je namjerno tako ustrojen. Sustav želi da svatko svak-oga kontrolira, i to se postiže na milijardu različitih načina. Ono što zovemo 'slobodnim društvima' u svakom su pogledu gulazi. Sustav ne služi nama - mi služimo njemu. Mi smo robovi koji se zavaravamo da smo slobodni, zato što se ne želimo suočiti sa stvarnošću našeg jadnog položaja.

Jedne noći bio sam gost neke američke radijske emisije kad se jedan slušatelj javio s izvrsnim komentaram. On je čovječanstvo usporedio s mužem koji zna da mu je žena nevjerna, ali očajnički pokušava sebe uvjeriti da to nije istina. Kad se ona vrati kući pita ju gdje je bila i s kim je bila. Muž zna istinu, ali se očajnički nada da će njeno objašnjenje zvučati *dovoljno* uvjerljivo da se može nastaviti zavaravati da je sve u redu. Radije će čuti dobru laž nego prihvatiti neugodnu istinu. Isto tako, većina ljudi ne želi se suočiti sa

zavjerama

i korumpiranošću vlada ili zapitati zašto zemlje idu u rat protiv golorukih civila, uključujući i njihove građane. Kada vlade iznose laži i izgovore za svoje groteskne postupke, većina ljudi spremna ih je prihvatiti zato što žele vjero-vati da su te laži istina. Alternativa je suočiti se s činjenicom da vlada nije dobronamjerni sluga naroda - nego obrnuto. To znači suočiti se sa stvarnošću da su sile koje kontroliraju Sjedinjene Američke Države sposobne organizirati užase od 11. rujna i optužiti nekog drugog, i da mogu besramno doći na spro-vod žrtvama znajući da su ih pomogli ubiti. Koliko je ljudi dovoljno jako da se suoči s time i s posljedicama toga u njihovim životima? To je jedan od glavnih razloga zašto službene laži prevladavaju kao prihvaćena istina. Alternativa je previše nezamisliva, previše nepodnošljiva da bi je mogli uzeti u obzir; zato većina ljudi to i ne čini. Dodajte mi kantu s pijeskom da gurnem glavu.

Isto vrijedi za kolektivno poricanje u vezi s našim životima: 'Imam ve-liku kuću i velik auto; zar život nije super?' Pa, možda kuća i automobil jesu super, ali život? Koliko ljudi radi ono što stvarno želi raditi? Koliko ih je is-tinski sretno, ispunjeno i u miru sa samima sobom? Iskreno govoreći, takvih gotovo da i nema. Nije li to samo po sebi duboka osuda ludosti koju zovemo 'život'? Većina ljudi radi ono što misli da mora raditi, a to znači služiti sustavu prema njegovim uvjetima. Zašto brkamo 'život' sa svijetom kakvog trenutno doživljavamo? Kakve veze ima život s bombardiranjem djece pred njihovim roditeljima i roditelja pred njihovom djecom pod izgovorom 'oslobađanja'? Gdje je život u ustajanju svakog jutra kako biste sjedili usred iste prometne gužve, ili stajali u redu za isti vlak, na putu za isti posao koji vas ostavlja zatu-pljenima, frustriranim i neispunjenima, prije nego što ćete se vratiti kroz istu gužvu, ili isti red, kako biste gledali isti noćni TV program koji vas tretira kao debila? Gdje je život u slanju naše djece u škole i na fakultete organizirane tako da ih ispljunu kao programirane zupčanike sljedeće generacije? Ali, opet, radi-je ćemo sebe uvjeravati da imamo 'dobar posao', 'dobru karijeru', 'dobar život' i pružati svojoj djeci 'dobro školovanje', nego se suočiti s užasom nad užasima da je život zapravo sranje. Ili sranje u usporedbi s onim što bi mogao biti i što bismo mi htjeli da je. Stvarno, to nije nikakav 'život'. To je veo suza prerušen s puno maskare i debelim premazom samozavaravanja.

Svoju 'sreću' procjenjujemo prema količini svoje nesreće, a svoja postignuća prema simbolima i drangulijama koje je sustav proglasio mjerilima 'uspjeha'.

Na dan kad sam ovo pisao vidio sam rezultate jedne studije o mental-nom i emocionalnom

zdravlju tinejdžera u Britaniji, iako isto vrijedi za cijeli industrijalizirani, kompjutorizirani svijet, pa i šire. Studija 'Vremenski tren-dovi u mentalnom zdravlju adolescenata', objavljena u časopisu *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, otkrila je da se broj petnaestogodišnjaka koji pate od tjeskobe i depresije povećao za 70% u manje od 20 godina. Hej, gov-orimo o petnaestogodišnjacima! Studija je zaključila da je glavni uzrok ovog dramatičnog povećanja emocionalnih trauma kod tinejdžera pritisak da budu 'uspješni'. Bilo bi preciznije da su napisali kako se radi o pritisku da budu 'uspješni' prema kriterijima sustava. Studija govori da 'pritisak da se bude aka-demski uspješan i perspektiva zaduženosti doprinose raširenoj nesreći'.

U Britaniji, zahvaljujući Blairvoj vladi, studenti se suočavaju s brdom du-gova kada napuste fakultet, zbog zajmova koje su morali podići kako bi platili svoje obrazovanje (ili ono što se prodaje pod tim nazivom). Dugovanje znači kontrolu od strane sustava, što je stvarni razlog studentskih zajmova. Studija je također istaknula neravnotežu između vremena provedenog u školi u us-poredbi sa slobodnim vremenom, na što ja već godinama upozoravam. Djecu drže u školama od jutra do mraka pet dana u tjednu, a kad se vrata zatvora otvore, šalju ih kući sa zadaćama! Kada da djeca i mladi ljudi stignu raditi ono što žele raditi? Odgovor: između potopa akademskih gluposti osmišljenih da proizvode zatupljene umove koji nastavljaju gurati sustav poput nekontrolirane kugle snijega što svakodnevno grabi naše slobode i jedinstvenost.

Još jedna studija: Anketa o poteškoćama s odrastanjem, o kojoj je u listo-padu 2004. izvijestilo *Novinsko udruženje Ujedinjenog Kraljevstva*, potvrdila je ove trendove jer je tri četvrtine intervjuiranih roditelja izjavilo da su njihova djeca pod mnogo većim pritiskom nego što su oni bili u istoj dobi. Sličan postotak njih rekao je da pritisak vršnjaka i stres u školi (kao što je bullying i testovi) imaju najveći učinak na emocionalno zdravlje i dobrobit njihove djece. A čemu testovi, zaboga? Da bi se utvrdilo do koje mjere sustav nadzire njihove umove i zapažanje. Prema istraživanju, sedam od deset roditelja reklo je da bi vlada trebala više ulagati u usluge liječenja mentalnih problema djece i mladih ljudi. O, Bože, ne vjerujem svojim ušima! Kakvo 'tretiranje' problema, kako bi bilo da uklonimo uzrok? Zašto ne biste promijenili psihičko stanje vaše djece tako što ćete im reći da se opuste i zabavljaju jer su obrazovanje i polaganje tes-tova hrpa sranja? 'Obrazovanje' postoji radi programiranja, indoktriniranja i usađivanja kolektivnog vjerovanja u stvarnost koja odgovara vladajućoj struk-turi. Radi se o pokoravanju, ograničavanju i 'ja ne mogu', 'ti ne možeš' mental-itetu jer je to ono što sustav želi da svi demonstriraju na svom putu do groba ili krematorija. Ono što mi zovemo obrazovanje ne otvara umove, ono priteže poklopce. Kako je rekao Albert Einstein: 'Jedina stvar koja smeta mom učenju je moje obrazovanje'. On je također rekao da je obrazovanje 'ono što preostane nakon što čovjek zaboravi sve što je naučio u školi'.

Zašto roditelje čini ponosnima kada njihova djeca dobivaju svjedodžbe o 'uspjehu' za to što sustavu govore ono što on želi čuti? Ne tvrdim da ljudi ne bi trebali stjecati nova znanja ali,

ukoliko ovdje govorimo o slobodi, to bi trebalo činiti prema našim uvjetima, a ne prema uvjetima sustava. Otrežnjujuće je također primijetiti da su političari, vladini dužnosnici, novinari, znanstvenici, liječnici, pravnici, suci, poslovni lideri i drugi koji oblikuju sustav ili mu služe, bez iznimke, oni isti koji su prošli kroz isti sveučilišni (indoktrinacijski) stroj za pranje mozga. Žalosno je što se vrlo često misli da su inteligencija i uspjeh na ispitima ista stvar. Jedne noći bio sam u diskoteci u kojoj je plesni podij bio prazan zato što je DJ puštao muziku koju ljudi nisu htjeli slušati. Taj pakleni ego odbijao je promijeniti glazbu i ja sam ga upitao je li to inteligentno s obzirom na okolnosti. Takva sugestija ga je razbjesnjela. On je imao dokaz da je inteligentan - imao je diplomu! Ludnica. Osnovna inteligencija znači vidjeti da ljudi ne plešu zato što je glazba bez veze, i pustiti nešto što im se sviđa; diploma znači govoriti sustavu ono što vam je on rekao da mu govorite. Što je u tome inteligentno?

Ljudi se većinom zavaravaju da su slobodni na način da nikada ne provjeravaju teoriju u stvarnosti. Poput muha su uhvaćenih u mrežu, i tako dugo dok se ne pokušavaju pomaknuti mogu sebe uvjeravati da bi to mogle kada bi htjele. Samo što, znate, one to trenutno ne žele (*Sika 1*).

Kad bi pokušale, morale bi se suočiti s činjenicom da im je dupe zalijepljeno za tuđi kontrolni sustav koji će uskoro servirati ručak - njih. Nastavljaju činiti ono što im govori vladina diktatura, bez pitanja ili suprotstavljanja, i održavaju iluziju da imaju slobodu izbora ali je nikada ne koriste. 'To što su mi krila zalijepljena za ovu mrežu uopće mi ne smeta, jer sam odlučila da neću letjeti.' Tijekom godina susreo sam velik broj ljudi koji su vjerovali da su slobodni sve dok nisu učinili nešto što je bilo izvan 'normalnog'. Uslijedila je brza provjera stvarnosti jer... - da citiram velikog američkog komičara, Billa Hicksa - ... 'Slobodni ste raditi kako vam mi kažemo'. Dok orvelovska globalna država rapidno izranja iz sjene, ovo samozavaravanje o 'slobodnom svijetu' postaje sve teže podnošljivo. Ali umjesto da se suoči sa svojom nevoljom, većina ljudi jednostavno se više trudi gledati na drugu stranu. Većina ljudi voli se žaliti na ono što se događa u njihovim životima i u širem svijetu, ali kao da su od kamena kada treba poduzeti nešto s tim u vezi. Puno je bolje, čini se, izbjegavati vlastitu odgovornost okrivljavanjem drugih. Svijet je takav kakav je zato što smo dopustili nekolicini da ga učini takvim, i samo upirati prstom u tu nekolicinu nije dovoljno. Svi smo umiješani. Voltaire je tu temu briljantno opisao riječima: 'Nijedna pahulja u lavini nikad se nije osjećala odgovornom'.

Od kad mi je bilo sedam ili osam godina ovaj mi se 'svijet' činio ludim, i kad sam počeo uviđati što leži iza iluzije koju zovemo 'stvarnost', postao sam otvorena knjiga. Nije me trebalo gurati; otvarao sam se sam. Morao je postojati razlog zašto je svijet tako apsurdan i zašto se čini da je tako malo ljudi u stanju to vidjeti, ili barem to sebi priznati. Moja nevjerojatna iskustva od 1990. pokažala su mi da zaista postoji razlog, sustavnost u ludilu. Društvo je takvo kakvo je zato što oni koji vladaju žele da bude takvo. To odgovara njihovom planu stvaranja globalne diktature. Izvanredna priča iza fasade svakodnevnog života otkrivala mi se korak po korak, a ova knjiga predstavlja sljedeći, divovski skok u sferu i stvarnost u koje su malobrojni spremni ući.

U knjizi *Priče iz Vremenske omče* opisao sam kako je počelo moje put-ovanje, ali ukratko: jedna vidovnjakinja rekla mi je da će mi biti dana 'duhov-na blaga' kako bih, jednom riječju, podigao veo iluzija koji drži čovječanstvo u ropstvu. Znanje će biti preneseno u moj um, a u drugim prilikama bit ću vođen do njega. 'Jedan čovjek ne može promijeniti svijet, ali jedan čovjek može prenijeti poruku koja će promijeniti svijet', rekla je vidovnjakinja. Mnogi drugi vidovnjaci ponovili su to isto. Postojale su tajne koje je trebalo otkriti - ogromne tajne - a ja sam trebao biti odveden do tog znanja i objaviti ga na globalnoj razini. Netko je rekao: 'Mukotrпно traženje nije nužno. Put je već zacrtan. Moraš samo pratiti znakove.' To je tada zvučalo fantastično, ali pokazalo se da je bilo potpuno istinito. Od te točke nadalje, moj život postao je eksplozija sinkroniciteta i 'slučajnosti'. Došao sam do znanja preko ljudi, knjiga i osobnog iskustva u više od 40 zemalja, i znakovi su bili tu, ne samo u velikom broju

, nego i u pravom rasporedu da ih je bilo moguće usvojiti velikom brzi-nom. Bio sam vođen putem koji je počeo uvidom u manipuliranje na ovom 'svijetu', u realnosti koju smatramo 'fizičkom', a onda me odveo u druge sfere koje se međusobno isprepliću s ovom - ono što znanstvenici zovu paralelnim svemirima. U prva dva poglavlja sažeto ću prenijeti tu informaciju prije nego što krenem na sljedeću zadivljujuću fazu u otkrivanju istine o tome tko smo, gdje smo i što ovdje radimo.

Tijekom 1990-ih, zahvaljujući nevidljivom vodstvu i usklađenim 'slučajnostima', počeo sam shvaćati i govoriti o globalnoj zavjeri na razini pet osjetila koja ima za cilj kontroliranje ljudi, a koja je koordinirana kroz mrežu tajnih društava i krvno povezanih obitelji poznatih kao Illuminati. To su obitelji koje nadziru vlade, bankarski sustav, transnacionalne korporacije, naftne i farmaceutske karte, svjetske medije, obavještajne agencije, policijske snage, pa čak i to što će se predavati u školama i na sveučilištima. Sve te aspe-kte društva, ali i mnoge druge, u konačnici kontroliraju iste obitelji Illuminata koje provode isti Plan uspostave globalne tiranije. Njihov je cilj centralizirana fašistička država na čelu sa svjetskom vladom, središnjom bankom, valutom i vojskom koja će držati u ropstvu mikročipirano stanovništvo, povezano i pod kontrolom globalne kompjutorske mreže (*Slika 2*). Kad sam prvi put objavio postojanje tog Plana ljudi su se smijali, ali sada se smješkaju još samo nein-formirani i najtvrdoglaviji. Orvelovska 'Big Brother' noćna mora ostvaruje se iz dana u dan, posebno nakon 11. rujna. To više ne iznenađuje nakon što shvatite da je te napade isplanirala ista sila koja ih sada koristi kao izgovor za nametan-je fašističkog plana 'spašavanja' od terorizma (pogledati *Alisa u Zemlji Čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra*).

U stanju smo jasno uočiti ubrzanu centralizaciju moći i vlasništva na svim područjima našeg života, a koja je postala poznata kao globalizacija. Tu se ne radi samo o velikim, pohlepnim ko-rporacijama kao što bi nas mnogi iz «ljevice» htjeli uvjeriti. Velike korporacije nisu cilj, nego sredstvo za postizanje cilja. One su dio koordiniranog i dugo pripremanog plana za globalnu kontrolu koji cilja na svaki aspekt ljudskog postojanja.

U politici imamo super-države kao što su Europska unija, i njene kopije koje su u procesu formiranja: Afrička unija, Azijsko-pacifička ekonomska su-radnja (APEC) i planirana američka

zona 'slobodne trgovine' (FTAA). Orga-nizirane su na način da podržavaju osnovnu životnu činjenicu za sve koji žele biti diktatori - što više centralizirate proces donošenja odluka, to nekolicina ljudi ima više moći nad mnoštvom. Raznolikost je najgora noćna mora za dik-tatora jer on tada ne može nadzirati sve točke donošenja odluka. Uniformnost i centralizacija nužni su za fašizam ili komunizam, ili koje god ime želite dati svojoj diktaturi. Zbog toga smo svjedoci da se centralizacija svega uvodi sve bržim tempom.

Svjetska vlada osmišljena je tako da bude vršni kamen na ovoj piramidi političke tiranije, a uloga svjetske vojske je nametnuti njene odluke zemljama koje bi željele same sobom upravljati. To je razlog zašto su nacionalne vojske sve podređenije grupacijama poput NATO-a i mirovnih operacija Ujedinjenih naroda, te zapravo postaju samo njihov dio. Primjer je to onoga što ja zovem 'totalitarističko šuljanje' u kojem se korak po korak prikradate odavno zacrta-nom cilju umjesto da odjednom uvodite kolosalne promjene. Kad bi koraci bili preveliki mnogi bi ljudi uvidjeli o čemu se radi, a oni to ne žele. Naše neznanje je njihova sreća. U Europi, EEZ ili zajedničko tržište 'Zone slobodne trgovine', postaje centralizirana fašistička država poznata kao Europska unija zahvaljujući promjenama nametnutim kap po kap, kroz totalitarističko šuljanje, a ista se stvar događa i svugdje drugdje.

Iluminati manipuliraju svojim pijunima na ključnim položajima u politici, a većina ostalih političara je neupućena potrošna roba. Inteligencija nikada nije bila nužna osobina političara, no često može biti štetna za karijeru. Timu Collinsu, konzervativnom članu Parlamenta Ujedinjenog Kraljevstva, jedan birač poslao je detalje o rupama u službenoj priči o 'avionu' koji se navodno srušio na Pentagon 11. rujna. G. Collinsu ponuđena je mogućnost da pogleda DVD s izla-ganjem o pojedinostima ovih dokaza, ali on ga je odbio čak i pogledati. Njegov 'izvršni pomoćnik' napisao je da g. Collins'...ne vjeruje u teorije zavjere i smatra posebno neprihvatljivim što autori DVD-a o kojem govorite pokušavaju igrati igre s tako strašnom tragedijom.' Sve to bez da se uopće potrudio pogledati ga. Činjenica da ljudi poput Tima Collinsa postaju političari mogla bi se također smatrati strašnom tragedijom za ljude koje bi oni trebali zastupati. Kada imate članove Parlamenta ili Kongresa s takvim mentalitetom - a Collins je pravilo, a ne izuzetak - manipuliranje političkim sustavom dječja je igra. Politika me uvijek podsjeća na Einsteinovu mudru izreku da se problemi ne mogu riješiti istom razinom inteligencije koja ih je stvorila.

Kontrola bankarstva i trgovine već se nalazi u rukama malog broja ljudi, a trend se i dalje nastavlja. Europska valuta - euro - dio je plana Iluminata da za-mijene sve valute jedinstvenom svjetskom valutom koju će nadzirati planirana Središnja svjetska banka. Mayer Amschel Rotschild, utemeljitelj (iluminatske) bankarske dinastije navodno je rekao: 'Dajte mi kontrolu nad državnom valu-tom i nije me briga tko donosi zakone'. Krenite korak dalje i imate plan za svjetsku diktaturu u kojoj će oni kontrolirati svjetsku valutu i donositi zakone. Iluminatske obitelji koriste svoju mrežu tajnih društava i povezane pijunske direktore-potrčke za kontroliranje svih većih banaka i transnacionalnih kor-poracija. U velikim upravnim odborima naizgled se

pojavljuju različita imena, ali svi oni odgovaraju gospodarima koji su ih tamo postavili, i koji diktiraju politiku koju će oni slijediti. Kao što sam detaljno objasnio u drugim svojim knjigama, svijet je na razini pet osjetila kontroliran strukturom piramida unutar piramida koje su, poput ruskih 'babuški', jedna unutar druge. Na vrhu ovih piramida, posebno one najveće koja obuhvaća sve ostale, nalaze se obitelji Illuminata (*Slika 3*). Odatle oni manipuliraju i nameću svoj plan centralizacije globalne moći diljem društva. Svi oni koji su uključeni u grupe za pritisak što se suprotstavljaju sustavu u brojnim i raznim pitanjima moraju shvatiti da imaju posla s istim obiteljima Illuminata na vrhu piramide.

Kroz svoje transnacionalne korporacije Illuminati nadziru, kraj mnogih drugih stvari, svjetsku opskrbu naftom, plinom, strujom i vodom, proizvod-nju lijekova i 'medicinu' te proizvodnju i distribuciju hrane. Njihov bankarski sustav kontrolira vlade, trgovinu i ljude posuđivanjem novca koji ne postoji i naplaćivanjem kamata na njega. Ono što zovemo novcem samo je dug koji se prenosi iz ruke u ruku u obliku čekova, transfera, kredita, pa čak i gotovine'. Ono što zovemo gotovinom nije novac; to je dug. Novac se stvara podizanjem kredita - zaduživanjem - i bez obzira u kom se obliku taj kredit kasnije javljao (kao gotovina, ček ili nešto treće), uvijek se radi o recikliranju duga. Riječ kredit (credit) na latinskom znači on ima povjerenja' ili 'on vjeruje', i to je točno ono što 'novac' doista jest: vjera da je on stvaran. Ali nije. Čak je i onaj dio s dugom iluzija, jer kako možete biti dužni ako vam od početka ništa nije posuđeno?

Kada banka izda kredit, ona ne pozajmljuje ništa. Oni jednostavno u vaš račun utipkaju brojku koju su vam pristali 'pozajmiti', uz vašu kuću, poduzeće ili zemlju kao jamčevinu. Oni ne stvaraju novac, oni pritiskom na tipku računala stvaraju dug, i od tog trenutka vi njima morate vratiti nepostojeći 'novac' koji su vam 'pozajmili', plus kamate! Ukoliko to ne učinite, mogu vam oduzeti vašu imovinu - za to što su vam posudili - ništa. Vlade 'posuđuju' novac na isti način, i porezni obveznici postaju odgovorni za 'otplaćivanje' nepostojećeg novca koji su od banaka u njihovo ime posudile vlade pod kontrolom istih sila koje kontroliraju i banke. Kad biste to napisali kao fikciju rekli bi da je previše nevjerojatno, ali to je stvarnost bankarske prijevare. Britanske novčanice 'obvezuju se da će donositelju na zahtjev isplatiti svotu' koja je nazivna vrijednost novčanice (*Slika 4*). Kako je to moguće? Ako sam vam dužan deset funti i dam vam deset funti, dao sam vam što sam bio dužan, zar ne? Da, kad bi novčanica od deset funti bila novac, onako kako ga mi shvaćamo. Ali ona to nije. Ona nije ništa više od zadužnice, obećanja da će se platiti - dug. Kad mi posudite deset funti posudili ste mi dug, i kad vam vratim deset funti vratio sam vam dug. Kako možemo bilo kome plaćati novcem kad njega nema?

Moja supruga Pam primila je pismo od policije u Hampshireu, Engleska, u kojem se tvrdi da ju je kamera snimila dok je vozila šest milja na sat brže od maksimalne dopuštene brzine na praznoj cesti u ponoć. Tražili su 60 funti za taj zločin protiv čovječnosti. Poslao sam pismo čovjeku iz hampshireske policije, utjerivaču dugova za vladu pod nazivom 'menadžer, središnji ured za naplatu'. Upitao sam ga kako se može platiti novcem kada novac ne postoji. Nije li

nezakonito plaćati dug dugom, i kako im onda mogu platiti, a da ne počinim prekršaj? Odbio je odgovoriti na to pitanje bez obzira koliko sam ga puta postavio, jer nije imao odgovora. Policijski dokument čak je predlagao da se 'novac' može platiti kreditnom karticom! Načelnika hampshireske policije i predsjednika suda također sam pitao kako se može plaćati kad novac ne postoji, već samo dugovi. I oni su odbili razgovarati sa mnom, jer nemaju drugog izlaza nego ignorirati pitanje. Pa ipak milijarde ljudi gladuju, gube svo-je domove, žive u siromaštvu, pa čak i umiru zbog nedostatka novaca koji nije ništa drugo nego iluzorne brojke na kompjutorskim monitorima. Priopćenje koje je obitelj Rotschild 1863. uputila svojim suradnicima iz New Yorka daje izvrstan sažetak situacije:

'Oni malobrojni koji razumiju sustav bit će ili toliko zainteresirani za korist koju mogu izvući, ili toliko ovisni o njegovim prednostima da iz te klase neće biti opozicije; dok s druge strane, velika većina ljudi, mentalno nesposobna uvidjeti strahovite prednosti... nosit će svoj teret bez prigovora, a možda i ne sluteći da je sustav posve štetan za njihove interese.'

Cijeli bankarski sustav temelji se na prijevari zapanjujućih dimenzija s ciljem kontroliranja i represije nad narodom. Nema ništa loše u tome da imate jedinicu valute i nazivate ju novcem. To nije ono što želim reći. Stvar je u tome da kada jednom imate privatne banke koje su u vlasništvu istih ljudi koji stvaraju valutu iz ničega, i na to naplaćuju kamate, imate sve što je potrebno za globalnu tiraniju. To je upravo ono što imamo, a uvedeno je zato što iste obitelji koje kontroliraju banke kontroliraju i političare koji donose zakone o bankarstvu. Koliko god to moglo biti zapanjujuće nekome tko je neupućen u ovu temu, bankamna se dopušta da posuđuju do deset puta više od onoga što imaju na depozitu. To se zove posuđivanje na temelju djelomičnog pokrića (engl. fractional reserve). Svaki put kada u banku stavite jednu funtu ili jedan dolar, dajete banci pravo da posudi deset funti ili dolara koje nema. Mnogi ljudi misle da banke posuđuju novac ulagatelja, a one zapravo posuđuju dim, brojke na ekranu. Kada pratite 'novac' od banke do banke u čekovima, transferima itd., možete vidjeti da oni stvaraju sve više i više 'novca' od vašeg izvornog uloga ili kredita, jer svaki put kad se on potroši i završi u drugoj banci, na temelju njega izdaju se novi krediti. Količina kamata koju banke nagomilaju ovom prijevarom je zapanjujuća. Manipuliranje novcem/bankarskim sustavom jedno je od najdjelotvornijih sredstava diktature iluminatskih obitelji i primjer koji pokazuje do koje nas se mjere organizirano pljačka.

Ljudi rade poslove koje mrze kako bi 'otplatili hipoteke'. Ali što je ta hipo-teka? To je dug koji vam banka isplaćuje, s tim da im vi u zamjenu morate isplatiti još veći dug. Ali - prema zakonu - dug ne smijete otplaćivati dugom! I onda kažu da sam ja lud! U drugim mojim knjigama možete naći detaljno objašnjenje nevjerojatne pozadine globalne bankarske prijevare. Ta ilumi-natska mreža međusobno povezanih banaka i kompanija koristi svoj utjecaj (kontrolu) u vladi za uništavanje manjih neiluminatskih poduzeća, kako bi preživljavanje svakog čovjeka učinila ovisnim o elitnim obiteljima. Zašto vlade neprekidno donose zakone koji olakšavaju život i

uvećavaju profite velikih korporacija, ali ga otežavaju i čine skupljim malim poduzećima? Evo vam odgovora u obliku jednostavne jednadžbe: ovisnost = kontrola; raznolikost = sloboda. U medijima moć nad onim što vidimo i čujemo sada je u rukama smiješno malog broja ljudi. Možda se uz sve veći broj televizijskih kanala čini da se medijska 'raznolikost' povećava, ali broj onih koji te kanale nadziru i ono što oni prikazuju nastavlja se smanjivati. Dok sam bio televizijski izvjes-titelj i spiker tijekom 1970-ih, bilo je nezamislivo da postaje Nezavisne region-alne televizije (ITV) diljem Ujedinjenog Kraljevstva jednoga dana neće biti u vlasništvu različitih, međusobno nezavisnih osoba. To se smatralo neophodnim za slobodan protok nepristranih informacija. Ali danas jedna kompanija, Carlton-Granada, kontrolira cijelu ITV mrežu širom Engleske, Škotske, Walesa i Sjeverne Irske. 'Nezavisni' radio brzo se kreće u istom smjeru. Čak ni to nije kraj, jer plan Illuminata zahtijeva totalnu kontrolu, i širom svijeta regulacija vlasništva nad medijima smanjuje se ili ukida.

Britanska vlada pod iluminatskom marionetom Tonyem Blairom provela je to do nečuvenih razmjera, i traži dopuštanje većeg stranog vlasništva nad medijima kako bi globalne korporacije poput Disneya i drugih mogle ući na tržište. Federalna komisija za komunikaciju Sjedinjenih Država (FCC), na čelu sa sinom Colina Powella, Michaelom, neprekidno vrši pritisak za dodatno uki-danje ograničenja nad vlasništvom. To omogućava da nekoliko iluminatskih korporacija posjeduje enormne udjele nacionalnih i globalnih medija i uništava ono što je preostalo od raznolikosti informacija i gledišta. Zamisao koja stoji iza toga je da se informacije kontroliraju do te mjere da ljudi vide i čuju samo ono što odgovara iluminatskoj diktaturi. To je upravo ono što je George Orwell predvidio u svojoj knjizi 1984.. Dobar primjer je medijska grupa pod imenom Clear Channel koja je tijesno povezana s obitelji Bush. Naime, kupila je velik broj američkih radijskih postaja i diktira emitiranje 'vijesti'. Samo u Detroitu posjeduju sedam najpopularnijih radijskih postaja. Prije i tijekom invazije na Irak 2003. Clear Channel je financirao mitinge s ciljem prikupljanja podrške ratu, dok je istovremeno suzbijao alternativna gledišta u svom eteru.

Velike korporacije poput General Electrica kontroliraju američke tele-vizijske mreže od kojih većina Amerikanaca dobiva svoje 'vijesti'. General Electric posjeduje NBC mrežu, CNBC, MSNBC, Bravo, Mun2TV, Sci-Fi chan-nel, Trio, WNBC - New York, KNBC Los Angeles, WMAQ Chicago, WCAU Philadelphia, KNTV San Jose/San Francisco, KXAS - Dallas/Fort Worth, WRC Washington, WTVJ Miami, KNSD San Diego, WVIT Hartford, WNCN Raleigh, WCMH Columbus, WVTM Birmingham, WJAR Providence, KVEA/KWHY Los Angeles, WNJU New York, WSCV Miami, KTMD Houston, WSNS Chica-go, KXTX Dallas/Fort Worth, KVDA San Antonio, KSTS San Jose/San Francis-co, K D R X Phoenix, K N S O Fresno, K M A S Denver, WNEU Boston/Merrimack, KHRR Tucson i WKAQ Puerto Rico. Oni također posjeduju Universal Studios, NBC Universal Television Studio i NBC Universal Television Distribution. Za-mislite koliko moć fabriciranja lažne stvarnosti imaju zahvaljujući tome.

Medijski tajkuni poput Ruperta Murdocha vode kompanije koje kontro-liraju gomile televizijskih i radijskih postaja i novina diljem svijeta, zajedno s filmskim studijem Twentieth Century Fox, izdavačima knjiga kao što je Harper Collins i Delphi Internet sustava. Jedan od Murdochovih 'posjeda', Fox News, ili Fix News¹ da budemo precizniji, najpristraniji je televizijski propagandni kanal koji sam u životu vidio. Kroz konglomerate poput General Electrica, Murdochovu novinsku korporaciju, Disneya i AOL-Time Warnera, Illuminati također kontroliraju Hollywood i glazbenu industriju. Možda vidite etikete 'različitih' glazbenih kuća i filmskih studija, ali u osnovi njima dominira ista sila koja odlučuje što će se gledati i slušati, a što neće. Kada dođemo do glavne teme ove knjige, shvatit ćete koliko je ova medijska dominacija vitalno važna za plan Illuminata. Ona ide puno dalje i puno dublje od pukog laganja i skrivanja istine o događajima u svijetu. Bez ovog određivanja što će ljudi uglavnom gle-dati i slušati, ostatak kontrolne strukture bi se srušio.

Dva mala primjera medijske manipulacije i lažnog izvještavanja otkrivaju veću priču. Bivša BBC-jeva novinarka rekla mi je kako su od nje zatražili da s kamerom izađe na ulice i zabilježi što ljudi misle o kraljici majci kada je 2002. umrla u 101. godini života. Izvjestiteljica je otkrila da je '99 posto' ljudi koje je intervjuirala izjavilo da nisu voljeli kraljicu majku i da ih nije briga što je um-rla. Kao novinarka od integriteta, izvijestila je istinu o onome što se dogodilo, ali su je njeni šefovi strogo ukorili. Službena priča BBC-ja bila je da je 'Kraljica Mama' (stara gadura) bila obljubljen i predmet divljenja nacije. Novinarka je upitala svoje uguzničke 'nadređene' žele li to oni reći da je trebala lagati. 'S obzirom na okolnosti, trebali ste iskriviti istinu', odgovorili su. Bila je užasnuta i dala je otkaz. Nažalost, malo je takvih poput nje, a istina se svakodnevno ne samo iskrivljuje, nego masakrira.

1) engl. 'to fix' = namjestiti, frizirati; prim. prev.

Dok sam pisao ovu knjigu doživio sam najnovije iskustvo (jedno od sto-tina sličnih) koje je razotkrilo izvanrednu nesposobnost medija da izvještavaju o činjenicama - i naivno povjerenje javnosti u ono što vidi i čuje. Obratili su mi se predstavnici televizijskog projekta po imenu Celebrity Big Brother u kojem 'poznati' ljudi žive u 'kući' do dva tjedna dok ih snimaju 24 sata dnevno. Gledatelji glasaju za izbacivanje 'poznatih' sve dok ne ostane samo - 'pobjed-nik'. Našao sam se s predstavnicima programa kako bih vidio da li bi tako atraktivan 'show' mogao biti zgodna prilika za širenje informacija koje publika inače ne bi čula. Brzo sam zaključio da ne bi, i nikad me poslije toga nisu kon-taktirali, kao ni ja njih. Ali tijekom nešto više od dva sljedeća mjeseca novinari su izvještavali da ću biti u programu. To je trajalo sve do početka programa, i jedne su novine čak poslale izvjestitelja koji je pokucao na vrata mom bratu tražeći izjavu o mom nastupu.

Nedjeljne novine izvijestile su da me u posljednjem trenutku morao net-ko zamijeniti, iako nikad

nije bilo predviđeno da ja nastupim. U deset tjedana koliko je kružila ova priča nijedne od ovih novina nikada nisu pitale... mene! Pa ipak, koliko god su ove vijesti bile besmislene, javnost je u njih vjerovala. Neprestano su me zaustavljali na cesti i ispitivalo me o mom pojavljivanju u showu, i većina je ljudi vjerovala da to mora biti tako jer su pročitali u novina-ma. Radijski programi ponavljali su istu tu priču i ona je postala prihvaćena istina, premda 100 posto netočna.

Ovo što sam upravo opisao predstavlja način na koji mediji, iz minute u minutu, ljudima prodaju lažnu stvarnost. Big Brother iskustvo i priča o kraljici majci možda su neznatni primjeri, ali isti principi vrijede za izvještavanje o ratovima, politici, trgovini, financijama, znanosti i svemu ostalom, što sam de-taljno opisao u svojim knjigama poput *Priče iz vremenske omče*. Ljude trajno dovodi u zabludu kombinacija inkompetencije, ignorancije i sračunatog ob-manjivanja. Možda nije važno što ljudi pogrešno vjeruju da ću se ja pojaviti na nekom smeću od televizijske emisije; ali je važno kada prihvaćaju službenu priču o 11. rujna i izmišljenom 'ratu protiv terora'. Tu su, osim toga, mikročipovi i kamere za nadzor. Morate imati doktorat iz samozavaravanja pa da svugdje oko sebe ne vidite monumentalnu ekspanziju tehnologije za nadziranje. To se opravdava odgovorom na terorističko divljanje koje koordiniraju iste sile što stoje iza uvođenja mikročipova i nadziranja! Tu sam tehniku nazvao 'problem-reakcija-rješenje': potajno stvorite problem (poput 11. rujna), ispričate ljudima lažnu priču o počiniteljima i razlozima koji stoje iza tog čina i onda, kad ljudi kažu 'potrebno je nešto poduzeti', ponudite rješenje problema koji ste stvorili (SI/ika 5).

Kao što vidimo od 11. rujna, ta su 'rješenja' napredovala do orvelovsk-og plana. Tehnika je ljudima utjerati strah u kosti kako bi od svojih vođa tražili da ih zaštite novim zakonima koji odgovaraju planovima za porobljavanje čovječanstva. Dr. William Sargant, psihijatar s iluminatskog instituta Tavistock u Britaniji, napisao je 1957. u svojoj knjizi

Bitka za um

(Battle for the Mind):

'Ljudima se mogu usaditi razne vrste uvjerenja nakon što se moždana funkcija poremeti slučajno ili namjerno induciranim strahom, bijesom ih uzbuđenjem.

Od rezultata izazvanih takvim poremećajima najčešći su privremeno blokirano rasuđivanje i pojačana podložnost sugestiji. Njihove razne grupne manifestacije ponekad se svrstavaju pod opći naziv 'instinkt krda', a najspektakularnije se očituju za vrijeme rata, tijekom ozbiljnih epidemija i svih sličnih razdoblja zajedničke ugroženosti koja povećavaju tjeskobu, a time i pojedinačnu i grupnu sugestibilnost. ... Bilo bi dobro da ne podcjenjujemo učinak kolektivne psihe u vezi sa strahom i željom da vlasti 'zaštite ljude' od tog straha.'

Razina nadzora vrtoglavo je porasla radi 'zaštite' (kontrole) ljudi nakon napada od 11. ru-jna. Kada hodate gradovima i velegradovima kamere vas jedna za drugom promatraju. Uđite u trgovinu i uvijek će vam se to dogoditi, kao i na aerodromima, željezničkim stanicama pa čak, kao što sam nedavno doživio, i u nekim taksijima. Sjediti u tom taksiju, s kamerom koja je snimala svaki moj pokret, bilo je pravi simbol ovoga gdje smo sad, a o tome kamo idemo da i ne govorim. Ako imate mobilni telefon mogu vas locirati s greškom od metar-dva, a i mikročipovi u automobilima mogu poslužiti za istu svrhu. Vaša kreditna kartica snima svaku vašu kupnju i gdje ste bili kad ste ju koris-tili; a međusobno povezane baze podataka znače da svaka vladina agencija, i mnoge druge izvan vlade, mogu ispričati vašu životnu priču do najintimnijih pojedinosti.

Sada se počinju uvoditi kamere za prepoznavanje mrežnice oka, tehnologi-ja za prepoznavanje glasa i - e, da - mikročipiranje ljudi. Kako su se samo smi-jali kada sam govorio da se krećemo u tom smjeru, prema sustavu u kojem će svako dijete odmah po rođenju biti čipirano. 'Ti si prolupao', govorili su mi. Čujem li još uvijek taj smijeh? Mislim da ne, jer se mikročipiranje ljudi već naveliko provodi. Upotrijebili su totalitarističko šuljanje kako bi ljude navikli na čipiranje. Krenulo je s domaćim životinjama i kućnim ljubimcima, nastavilo se s odjećom i drugim proizvodima, i naposljetku je na red došao glavni cilj - mi. Kao i uvijek, naglašavaju se sve navodne koristi od pretvaranja ljudi u mikročipiranu stoku, ignorirajući pritom stvarni plan. Govore vam da ćete moći pratiti svoje dijete, da će vam biti dostupan vaš liječnički karton ukoliko vas udari kamion, i da ćete se osloboditi tih groznih kreditnih kartica. 'Vidite koliko nam je stalo do vas?' Sve bi moglo stati na čip pod vašom kožom: mogli biste čak bez zaustavljanja proći kroz aerodrom ili platiti robu u trgovini bez da morate posegnuti u džep. Zar to nisu dovoljni razlozi da budete markirana životinja? I sami shvaćate da to ima smisla.

Izvještaj *United Press Internationala* (UPI) koji sam pročitao u travnju 2004. donosi da je američko Ministarstvo zdravlja i socijalnih službi objavilo provedbu pokusa radi 'boljeg praćenja i pomaganja stanovništvu bez doma'. Ob-ratite pozornost na orvelovsku upotrebu riječi 'pomaganje' kada zapravo misle na kontrolu. U sklopu pilot-programa, izvještaj kaže da će beskućnicima u gra-dovima koji sudjeluju obavezno biti implantirani čipovi za radiofrekvencijsku identifikaciju (RFID) kako bi socijalni radnici i policija mogli pratiti njihovo kretanje u stvarnom vremenu. 'Zagovornici subdermalnog RFID praćenja kažu da će tehnologija odvrćati implantirane beskućnike od zločina, dok će vladinim djelatnicima omogućiti da im lakše pružaju socijalne usluge kao što je dostavl-janje hrane i lijekova', zaključuje izvještaj. Kada ovi ljudi kažu da obavljaju 'pokus' to je zmijski izraz za: 'pripremamo teren, ciljajući na ljude za koje veći dio ja-vnosti boli briga, a kada čipiranje postane uvriježena metoda identifikacije, dol-azimo po vas ostale'.

Jedna od glavnih kom-panija iza svega toga je Ap-plied Digital Solutions iz Floride, koja proizvodi 'VeriChip' (*slike 6 i 7*). Vidio sam medijske izvještaje u koji-ma se tvrdi daje ideja

implan-tiranja čipova u ljudsko tijelo ostala 'uglavnom teorijska' do 11. rujna, kada je tehnološki direktor Applied Digital Solutionsa vidio vatrogasce koji su ispisivali broj svoje značke po rukama kao identifikaciju u slučaju da budu unakaženi ili zarobljeni. To je dovelo do ideje čipiranja ljudi, tvrde oni. Kakve gluposti. U knjizi pod naslovom

Djeca Matrixa

upozoravao sam još prije na-pada na ovu kompaniju i nji-hovo lansiranje čipa zvanog Digital Angel. Dr. Peter Zhou, glavni znanstvenik iza ove tehnologije, prije 11. rujna rekao je:

'Digital Angel će biti veza između vas i elektronskog svijeta. On će biti vaš tutor, zaštitnik. Donijet će vam do-bre stvari. Bit ćemo hibridi elektroničke inteligencije i naše vlastite duše.'

Elektroničke intelligen-cije i našeg vlastitog mozga i središnjeg živčanog sustava, prije će biti. Ideja o mikročipiranju ljudi nije naišla na pozitivne reakcije onih koji su zabrinuti za privatnost i civilne slobode, pa je promocija čipa na neko vrijeme stala. Ali nakon 11. rujna Applied Digital Solutions iskoristio je priliku za napad s marketinškim sloganom "Ljudski čip = ljudska sigurnost". Sada tvrde da su čipirali na tisuće ljudi, ali cilj je da svi budu označeni. Među VeriChipovim ranim klijentima bio je meksički glavni državni tužitelj, 'kako bi ga se zaštitilo od kidnapiranja'; i kompanija Solu-sat, meksički distributer VeriChipa, pokrenula je 'uslugu' čipiranja djece kao 'mjere protiv kidnapiranja'. Ne spominje se da ta 'Veri-djeca', kako ih zovu, bi-vaju elektronički oteta istog trena kada im ubace čip. Applied Digital Solutions planira uvesti program 'Veri-dijete' i u druge zemlje, uključujući Sjedinjene Američke Države.

ORBCOMM, globalna kompanija za satelitsku telekomunikaciju, krajem 2004. objavila je na svojoj web-stranici da je postigla sporazum s korporaci-jom VeriChip, kćeri Applied Digitala, o pružanju 'satelitskih i telekomunikaci-jskih usluga za buduće aplikacije koje će koristiti prvi svjetski implantabilni radiofrekvencijski identifikacijski (RFID) mikročip...'. Jerry Eisenberg, gen-eralni direktor ORBCOMM-a, rekao je da je dogovor s VeriChipom donio još jednu novu i važnu industriju koja će koristiti njihove satelitske sustave i zemaljsku infrastrukturu mrežu za globalni prijenos poruka. Da, za kon-trolu ljudi. Ako ste pročitali moju knjigu *I istina će vas osloboditi*, znate da sam sve to odavno predvidio. Godine 1994. pisao sam o tome kako će se ljudski mikročipovi ljudima prodavati kao sredstvo za zaštitu njihove djece, pohranu medicinskih kartona za liječnike, i kao praktičnija i na krađu otporna zamjena za kreditne kartice. Applied Digital Solutions već koristi sve tri smicalice u svojim marketinškim izjavama. U listopadu 2004. iluminatska Uprava za hranu i lijekova (FDA) kompaniji je odobrila puštanje VeriChipa na tržište (odluka koja nikada nije bila u pitanju), i američko Ministarstvo zdravlja i socijalnih službi objavilo je da će sa 139 milijuna dolara financirati 'plan predsjednika Busha' za uvođenje elektronskih 'zdravstvenih kartona' (mikročipiranih ljudi) u narednih deset godina. Ljudi rade kako bi platili poreze, a porezi se koriste za dodatno porobljavanje ljudi. Vidio sam čak i članak o jednom noćnom klubu u Barceloni koji ljudima nudi brži ulaz pristanu li biti čipirani. Očito,

utorak navečer je sada 'večer za implantiranje' kada se goste može čipirati između pića i plesa. Koliko se samo uvede programa čipiranja koji nikada ne dopiju u vijesti?

Vidjet ćemo još širu primjenu i promoviranje čipa na bezbrojne načine, jer to je ono što globalnoj državi Illuminata treba za totalnu kontrolu ljudi. Britanska vlada, na primjer, objavila je planove za uvođenje obaveznih iden-tifikacijskih kartica, ali to je samo prvi korak, totalitarističko šuljanje prema mikročipiranju stanovništva. Isto se događa u Sjedinjenim Državama. Jedan CIA-in znanstvenik mi je 1997. rekao da je ovaj čip daleko više od sredstva elektronskog markiranja. Poruke koje idu iz čipa prema računalu jedna su stvar, ali važnije su poruke koje idu u suprotnom pravcu. Rekao je da oni mogu komunicirati s usađenim čipovima, bilo s izoliranim pojedincem ili masovno, i slati frekvencije koje mogu izazvati jake bolove ili bolest, manipulirati ljudima mentalno i emocionalno, pa čak i ubiti. Čip ljude može učiniti poslušnima ili agresivnima, seksualno uzbuđenima ili hladnima, te djelovati na njihove misa-one procese tako da ne mogu jasno razmišljati ili tako da na njihove postupke utječe ono što čip prima. To je prava priča iza mikročipiranja ljudi.

Cilj sustava je da nas drži u modusu preživljavanja, tako da uvijek gledamo prema sutra umjesto da živimo u sadašnjem trenutku. Kao što je napisao John Lennon: 'Život je ono što vam se događa dok ste zaposleni pravljenjem dru-gih planova'. Ako su nam glave pognute i usredotočeni smo na preživljavanje ili potragu za 'uspjehom', nećemo pogledati gore i ugledati 'igru' koja nas po-robљава. Dokument koji je izašao na svjetlo dana 1986. briljantno je opisao tehnike koje se koriste u onom što zovemo 'društvo'. Zvao se *Nečujna oružja za tihi rat*, a druga verzija se navodno nalazila u rukama obavještajne agencije američke mornarice od 1969. Ona koju ja imam je, čini se, pronađena u IBM-ovom stroju za fotokopiranje koji je kupljen iz druge ruke u Americi. Taj dug i detaljan dokument opisuje politiku koja se provodi barem od 1950-ih. U nje-mu se tvrdi da je 'Tihi rat... objavila međunarodna elita na sastanku održanom 1954. 'Važna iluminatska organizacija zvana grupa Bilderberg prvi se put sas-tala 1954. (pogledati *I istina će vas osloboditi*), a sastoji se od elite iz globalne politike, bankarstva, trgovine, vojske, obavještajnih agencija i tome slično. Međutim, pozadina je manje važna od sadržaja, jer on ukratko objašnjava tihi rat protiv ljudske psihe:

Iskustvo je dokazalo da je najjednostavnija metoda pribavljanja nečujnog oružja i zadobivanja kontrole nad javnošću ta da ih se s jedne strane drži nediscipliniranim i neupućenima u osnovne principe sustava, držeći ih zbunjenima, ne-organiziranim i s pažnjom usmjerenom na pitanja bez prave važnosti s druge strane.

To se postiže:

1. isključivanjem njihovih umova; sabotiranjem njihovih mentalnih aktivnosti; pružanjem

niskokvalitetnog programa javnog obrazovanja u matematici, ustrojstvu sustava i ekonomiji, te suzbijajući tehničku kreativnost.

2. pobuđivanjem njihovih emocija, poticanjem na udovoljavanje vlastitim strastima i prepuštanje emocionalnim i fizičkim aktivnostima kroz:

a) neprekidno emocionalno šokiranje i napade (mentalno i emocionalno si-lovanje) konstantnom baražom seksa, nasilja i ratova u medijima - poseb-no na televiziji i u novinama.

b) pružanje onoga što žele - u prekomjernim količinama - 'brze hrane za mozak' - i istovremeno uskraćivanje onoga što im stvarno treba.

c) prepravljanje povijesti i zakona te izlaganje javnosti devijantnim slika-ma, čime se njihovo razmišljanje skreće s osobnih potreba na potpuno izmišljene vanjske prioritete.

Time se onemogućava njihovo zanimanje za nečujna oružja tehnologije društvene automatizacije i njihovo otkrivanje. Opće pravilo je da se iz zbunjen-osti može izvući korist; što je veća zbunjenost, to je veća korist. Stoga je najbolji pristup stvarati probleme i onda nuditi rješenja.

Ukratko:

Mediji: Odvrćaju pažnju odrasle javnosti daleko od pravih socijalnih pitanja i skreću je na stvari bez pravog značenja.

Škole: Mladima uskraćuju znanje o pravoj matematici, pravoj ekonomiji, pra-vom pravu i pravoj povijesti.

Zabava: Održava zabavu za javnost ispod razine šestog razreda. Posao: Održava javnost zaposlenom, zaposlenom, zaposlenom, bez vremena za razmišljanje; otraga na farmi s ostalim životinjama.'

U vezi s 'tihim ratom' dokument kaže:

U njemu se ispucavaju situacije, umjesto metaka; pokretane procesiranjem po-dataka umjesto zrcima baruta; iz kompjutora, umjesto puške; kojima upravlja kompjutorski programer, umjesto strijelca; pod zapovjedništvom bankarskih magnata, umjesto vojnih generala. Ne stvara primjetnu buku, ne izaziva vidljive tjelesne ozljede i naizgled se ne upliće u ničiji svakodnevni društveni život.

Pa ipak nedvojbeno stvara 'buku', nedvojbeno nanosi tjelesne i mentalne štete, i nedvojbeno utječe na svakodnevni društveni život, tj. nedvojbeno za treniranog promatrača, onoga koji zna što je potrebno gledati. Javnost nije u stanju pre-poznati i razumjeti oružje, i zato ne može vjerovati da je napadnuta i pokorena oružjem.

Javnost može instinktivno osjećati da nešto nije u redu, ali zbog tehničke prirode nečujnog oružja oni svoje osjećaje ne mogu izraziti na racionalan način ili inteli-gentno riješiti problem. Stoga ne znaju kako zatražiti pomoć, i ne znaju kako bi se povezali s drugima radi zaštite.

Kada se nečujno oružje primjenjuje postupno, javnost se navikava na njeg-ovu prisutnost i uči tolerirati njegovo zadiranje u svoje živote sve dok pritisak (psihološki preko ekonomskog) ne postane prevelik, kada se oni slome. Zbog toga je nečujno oružje jedna vrsta biološkog ratovanja. Ono napada vitalnost, opcije i pokretljivost osoba u društvu kroz poznavanje, razumijevanje, manipu-liranje i napade na njihove izvore prirodne i društvene energije, i njihove tjele-sne, mentalne i emocionalne snage i slabosti.

Prepoznajete to društvo? Naravno, živimo u njemu. Razmjeri obman-jivanja su nevjerojatni - sve do vašeg imena. Jeste li primijetili da kada primite pismo povezano s vladom, zakonom i bilo čime što ima veze s financijama, uključujući i porez, vaše je ime uvijek napisano velikim slovima, kao u DAVID ICKE? To je zato što vaše ime napisano velikim slovima niste vi. Ono je korpo-racija/trust koji je osnovala vlada kroz Ministarstvo financija prilikom vašeg rođenja. Svaki put kada se rodi dijete osniva se korporacija/trust koristeći nje-govo ime napisano velikim slovima. Oni to rade zato što su vlade korporacije, a one djeluju prema trgovačkom pravu, ugovornom pravu. Zakoni koje don-ose vlade vrijede samo za korporacije, a ne za žive, suverene, slobodne ljude od krvi i mesa čije se ime piše velikim i malim ili samo malim slovima, kao u David Icke ili david icke. Živi, suvereni ljudi potpadaju pod običajno pravo, a ne trgovačko pravo koje su uvele vlade kroz zakonodavstvo.

Korištenje trgovačkog prava znatno olakšava uvođenje 'izabrane' diktature zato što se, za razliku od stanja u običajnom zakonu, na vas ne odnose preseda-ni koji su se nakupili tijekom stoljeća. Jednostavno morate skupiti većinu kod glasanja za zakon u parlamentu ili kongresu, ili dati američkom predsjedniku da potpiše dokument, i zakon je nametnut. Također trebate učiniti još jednu stvar - očigledno ne pretešku - a to je držati ljude u neznanju da njihovo ime napisano velikim slovima nisu oni. Tada će vam oni plaćati poreze i biti pod-vrgnuti vašoj jurisdikciji i kontroli na svim područjima svog života, kao nesvjesni jamci za korporaciju - 'DAVID ICKE' - za koju i ne znaju da postoji. U Sjedinjenim Državama možete vidjeti da nacionalna zastava uvijek ima zlatan rub kada se izlaže u sudnici ili u federalnim zgradama, a isto možete vidjeti i na uniformama američke vojske. To je zato što prema međunarodnom za-konu o zastavama zlatni rub označava jurisdikciju trgovačkog prava, također poznatog kao britansko pomorsko pravo i, u SAD-u, uniformni trgovački kodeks ili UCC. Amerikanci misle da su njihova vlada i pravni sustav na neki način vezani za ustav, ali nije tako. Sjedinjenim Državama, kao i Britanijom i drugim zemljama, upravlja trgovačko pravo kako bi se zaobišla ograničenja i ravnoteže običajnog prava. To je još jedna monumentalna prijevara.

Kad je Pam dobila cedulju od hampshireske policije, njeno ime bilo je napisano samo velikim slovima. Nisu ga mogli napisati nikako drugačije, inače njihov zakon o prometu ne bi vrijedio, budući da je to trgovački zakon koji vrijedi samo za korporacije. Pisao sam policiji kako bih im skrenuo pažnju na činjenicu da su poslali svoju prijetnju tužbom korporaciji, a ne živoj, suverenoj ženi od krvi i mesa s istim imenom koje se piše malim slovima. Pitao sam ih kako korporacija može voziti automobil i izazvao ih da dokažu svoju jurisdik-ciju nad živom ženom prema svom trgovačkom pravu. Sve što su mi rekli bilo je da je zakon donijela vlada i da se tu više nema o čemu raspravljati.

Glavni sakupljač dugova iz Odjela za kamere rekao je da imena pišu veli-kim slovima radi jasnoće. Ili, da budem precizniji, rekao je da su mu objasnili da je to razlog. Opet se vraćamo na temu segmentiranih piramida. Pijuni koji se koriste za osiguranje funkcioniranja sustava također moraju biti neupućeni u ono u što su zapravo uključeni, i njima se daju lažna objašnjenja o tome zašto se stvari rade kako se rade. Ovaj je tip barem rekao da su mu tako objasnili; svi ostali u sustavu koje sam pitao o korištenju velikih slova nikada prije nisu ni razmislili o tome. Razgovarao sam sa sudskim činovnicima, odvjetnicima i poslovnim ljudima, i svi su rekli da nemaju pojma zašto uvijek moraju pisati imena samo velikim slovima. 'Možda je to jednostavno način na koji sustav funkcionira', rekao je jedan sudski činovnik. Da, tako je, ali to nema nikakve veze s 'jasnoćom'. Razlog je to što trgovačko pravo vrijedi isključivo za korpo-racije, zbog čega oni moraju koristiti imena napisana velikim slovima jer su vlade korporacije. Pisao sam čovjeku iz hampshireske policije kako bih mu rekao da ako je jasnoća jedini razlog za pisanje imena velikim slovima, neka mi lijepo ponovno pošalje njihovu prijetnju tužbom s Paminim imenom napisan-im malim slovima. Konačno, ne bi trebalo biti nikakvih problema s jasnoćom jer svi znamo tko smo. Odbio je. Naravno da je odbio. Sustav mu ne bi dozvolio čak ni da je pokušao otipkati ime malim slovima, policijski kompjutorski sustav sam bi ih ispravio u velika. Prijevara je dosegla tolike razmjere da ljude osuđuju prema zakonima koji za njih ne vrijede i globe ih

'novcem' koji ne postoji. Zapanjujuće, ali istinito.

Pojedinosti i izvori ovoga što sam ukratko izložio, i još puno toga, mogu se pronaći u mojim drugim knjigama kao što su */stina će vas osloboditi*, *Najveća tajna* i *Priče iz vremenske omče*. Ali samo pogledajte oko sebe i jasno ćete vi-djeti što se događa sada kad znate plan i tehnike koje se koriste za njegovo ostvarivanje; svijet postaje otvorena knjiga kada shvatite igru. Velik dio glo-balne diktature već je formiran. Illuminatske obitelji kontroliraju novac (dug) u vašem džepu ili banci; kontroliraju kompanije koje proizvode većinu hrane, pića i energije, uključujući benzin u vašem automobilu; kontroliraju lijekove koje uzimate i liječnike koje posjećujete; oni diktiraju što će se predavati u školama, koledžima i sveučilištima. Oni ujedno kontroliraju što će istraživati glavna struja 'znanosti' svojim odlukama o financiranju, a nadziru i vlade koje donose zakone koji odgovaraju njihovom planu i potkopavaju ili uništavaju njihovu opoziciju. Nalaze se na nekoliko godina od dovršenja svoga plana, a čini se da je predviđeni rok 2012. Kada dovrše formiranje globalne vlade, a posebno masovno mikročipiranje ljudi, njihova fašistička diktatura razotkrit će se u svoj svojoj grozoti i izopačenosti koje danas samo malobrojni mogu zamisliti. Ali to se ne mora dogoditi. Naša sudbina može biti u našim rukama, samo moramo za njom posegnuti.

Tajni plan objašnjava beskrajne kontrakcije koje se događaju u našim društvima. Ljudi se pitaju zašto se stvari rade na određen način kada očigledno postoje i bolje opcije, ali ne shvaćaju da struktura moći nije tu kako bi stvari učinila boljima ili djelotvornijima za stanovništvo; ona je stvorena kako bi služila planu Illuminata za porobljavanje ljudskog roda. Kao što je rekao pisac Michael Ellner:

'Pogledajte nas. Sve je izvrnuto, sve je naopako. Liječnici uništavaju zdravlje, pravnici uništavaju pravdu, sveučilišta uništavaju znanje, vlade uništavaju slo-bodu, glavni mediji uništavaju informacije, a religije uništavaju duhovnost.'

Zašto? Zato što je to njihov zadatak.

Izvor (1): Columbia Journalism Review: <http://www.cjr.org/tools/owners/>

- Kraj 1. poglavlja -

Zašto je svijet igra virtualne stvarnosti koja postoji samo zato što mi vjerujemo da postoji?

Još nijedna knjiga nije s ovakvom jasnoćom objasnila zašto je 'fizička' stvarnost tek iluzija koja postoji samo u našem mozgu. Takozvane 'zagonetke' života svakom se stranicom raspršuju: Tko smo mi? Što radimo ovdje? Što je ljudsko tijelo i kako može prestati 'starjeti'? Tko kontrolira našu stvarnost? Zašto ima tako puno ratova, gladi, patnje i stresa? Što su 'um' i 'emocije', i zašto nas kontroliraju? Tko je stvorio religiju i što njeni zagovornici stvarno štiju?

Knjiga koja će vas svakako trgnuti iz sna i poslije koje više nikada nećete gledati svijet istim očima. Motivirati će vas na akciju, borbu i potaknuti da preuzmete kontrolu nad svojim životom. Sretno nam bilo svima u vlastitoj borbi za slobodan život!

"Svaki čovjek misli da su granice njegovog vidokruga granice svijeta."
Arthur Schopenhauer

Knjigu možete kupiti [ovdje](#) .

